

Какъ Ленчето прѣдава урокъ

По Мария Конопницка

Моля, седете мирно и внимавайте! Не се обръщайте и не шушукайте: това не е шега, а — урокъ! Ваньо, какво се смѣшъ? Отварямъ букваря — тамъ дѣто се случи! Малкият момиченца, като васъ, трѣбва да познаватъ буквитѣ изведнажъ и дѣто се падне — не само наредъ по букваря.

Ето, отварямъ. Буква Т! Моля, вижте каква е хубавка тази буква. Колко хубави нѣща започватъ съ Т?... Тиква. Чудесно! Печена и полѣта съ медъ тиква. Мама я нарежда въ ченийки и я туря въ долапа. — Азъ я виждамъ прѣзъ стъклата на долапа. Ваньо, защо се смѣшъ?

Но азъ зная, макаръ че сладката тиква е въ нашия долапъ, то не значи, че трѣбва часъ по часъ да искамъ. Мама каза, че да бждешъ лакомъ е много грозно нѣщо. Само като ме пратятъ за лъжица, или за ножъ азъ си близвамъ, но малко. Отъ крайчеца, разбира се, крайчеца, който стърчи извънъ ченията. Е, пъкъ, крива ли съмъ, ако ме праскатъ често да отварямъ долапа! За какво приказвахме?

... А, да... Буква Т. Какво почва още съ Т?...

... Табакерка! Това е малка кутийка отъ кафяво дърво, отгорѣ нашарена съ пѣстри камъчета. Отъ кутийката дѣдо смърка емфие. Всичкиѣ табакери не сж еднакви. Чичо Петъръ има табакера отъ брѣзова кора, капачето ѣ се заковчава съ ремъче. Дѣдо поповата табакера свири. Щомъ се навие пружината ѣ, почва да свири на хоро. Отъ която табакера и да вземешъ емфие, веднага почва да смѣди въ носа и... кхи!... трѣба да кихнешъ. Ваньо! Що за смѣхове пакъ? Личи си, че си невъзпитанъ. Не знаешъ да се държишъ прилично! Срамувамъ се за тебе.

Дѣца, надѣвамъ се, никое отъ васъ нѣма да смърка емфие! Млади момиченца и момчета, като васъ, не правятъ такива работи!

